

Derfor er det foreslaaet, at det skulde fastsættes ved kgl. Anordning, for at man kunde prøve sig frem, selvfølgelig stadig under Lægers Medvirken. Jeg har foreløbig nærmest tænkt mig, at Straffemidlet slet og ret skulde være en tynd, elastisk Stok; det tror jeg er et Middel, der vil virke rigtig krabat uden i nogen Maade at kunne tilføje den paagældende nogen Skade. Hvorvidt det er rigtigt, at Straffen gives paa Ryggen eller paa dens Fortsættelse, skal jeg være meget villig til at forhandle nærmere om.

Det blev sagt af det ærede Medlem for Kalundborg, at Straffen vilde blive meget uensartet i Modsætning til andre Straffemidler. Ja, derom vil jeg dog først og fremmest sige, at alle Straffes Virkning er uensartet — alle uden Undtagelse. Der er Individer, paa hvem Fængselsstraf næsten slet ikke virker, men hvem den gaar næsten sporskilt forbi, der er andre, paa hvem den virker meget stærkt. Der er nogle Individer, paa hvem Straffen virker meget stærkt, fordi de rives bort fra Kone og Børn, som de gerne vilde forsørge. Paa dem virker Straffen selvfølgelig meget stærkere end paa den enlige Person eller den, der giver Kone og Børn en god Dag. Jeg tror ikke, at man skal frygte for, at der lægges for meget i Udelerens Haand, thi selvfølgelig vil en Straaf som denne kun blive eksekveret under al mulig Kontrol. Jeg har egentlig nærmest tænkt mig, at det ikke skulde være saaledes, at der rundt om i hver Jurisdiktion var en Betjent eller en anden Mand, som i paakommende Tilfælde eksekverede den Slags Straf, men at det vilde være rigtigere og mere rationelt at lade en eller to besørge det hele over hele Landet. Jeg tror slet ikke, at der vil blive saa mange Tilfælde, thi jeg tror, at naar Stokken har ramt nogle Gange, ville Bølleforbrydelserne holde op.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Straffens Nytte og Virkning vil jeg ogsaa gerne gøre opmærksom paa — hvad det forekommer mig, Forhandlingerne ere gaaede noget uden om — at det jo i Lovforslaget er foreslaaet, at Straffen ikke blot kan anvendes som Enestraf, men ogsaa som Tillægsstraf til de allerede bestaaende Straffe, og jeg antager, at den som oftest vil blive anvendt som Tillægsstraf, saaledes at den almindelige Straf skærpet ved den korporlige Straf vil komme til at øve den fornødne Virkning. Men naturligvis, jeg indrømmer, det er et Forsøg, der gøres. Derfor er det ogsaa

foreslaaet, at Lovforslaget skal underkastes en Revision inden 5 Aar. Jeg mener, at det vil være rigtigt under den fremtidige Revision ogsaa at indbefatte Spørgsmaalet om Udvidelsen af Nødværgeretten. Det kan nemlig være, at det viser sig i Løbet af de 5 Aar, at man her er gaaet for vidt, og det kan ogsaa være, at det viser sig, at man ikke er gaaet vidt nok. Derfor vil det være rigtigt, at saavel Bestemmelsen om Nødværgerettens Udvidelse som Lovforslaget i dets Helhed underkastes en Revision om 5 Aar.

Jeg vil dernæst pege paa, at Lovforslagets Hensigt er, at der skal gaas frem med fuld Offentlighed, ikke saaledes at Straffen skal eksekveres offentlig, men saaledes at Offentligheden faar fuldt Kendskab til de Tilfælde, hvori Straffen bliver eksekveret. Derfor er det foreslaaet, at der hvert Aar skal forelægges Kongen og Rigsdagen en Beretning om de Tilfælde, i hvilke Straffen har været anvendt, for derigennem at sætte Lovgivningsfaktorerne i Stand til, naar de 5 Aar ere ude, at dømme om, hvorvidt Straffen bør fortsættes eller Loven bør ophæves eller forandres.

Det blev sagt af det ærede Medlem for Storeheddinge (Høgsbro), at han havde en Betænkelighed, der bundede i Mistillid til den nuværende Retspleje. Jeg maa dertil sige, at om end min Mistillid maaske ikke kan maale sig med det ærede Medlems, saa eksisterer den dog, men jeg tror alligevel, at det er i forholdsvis faa Tilfælde, der er Grund til at nære Mistillid, og at der ikke vil være nogen stor Grund til at frygte for, at denne Lov skulde kunne blive anvendt i Tilfælde, hvor den ikke burde anvendes. Dernæst mener jeg, at den Retspleje, vi nu en Gang have, ere vi nødte til at bruge, indtil vi faa en anden og bedre. Det kan ikke gaa an, at vi, fordi vi i flere Punkter ere misfornøjede med vor nuværende Retspleje, ville give Bøller og Voldsmænd frit Spil, indtil vi fik en ny og bedre Retspleje.

Hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem rettede til mig om Sagen i Storeheddinge, skal jeg derom sige, at de af de paagældende, der have forset sig saaledes, at de efter min Mening ikke ville kunne undgaa Dom efter Straffeloven, nemlig Fuldmægtig Klaumann og Politibetjent Brun-Christensen ere allerede for et Stykke Tid siden satte under Tiltale, Arrestforvareren er ikke sat under Tiltale fordi det, som han kan siges at have gjort sig skyldig i, indskrænker sig til, at han har